

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: **M.S.**, narozený dne ..., státní příslušnost Ukrajina, bytem P.
2513/29, A.,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7,

řízení o žalobě ze dne 6.8.2018 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.6.2018 č.j. OAM-
16/ZA-ZA11-VL16-2018,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 27.6.2018, č.j. OAM-16/ZA-ZA11-VL16-2018 se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. **Včasnou žalobou ze dne 6.8.2018** doplněnou dne 24.9.2018 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 27.6.2018 č.j. OAM-16/ZA-ZA11-VL16-2018, které označil za nezákonné a nepřezkoumatelné kvůli vadám předcházejícího správního řízení, když správní řízení je soubor pravidel, kterými se správní orgán při rozhodování musí řídit a je povinen zjistit přesně a úplně skutečný stav věci. V rozporu s tímto bylo celé řízení jednostranné a neobjektivní. Žalovaný tak porušil svou povinnost postupovat řádným procesním postupem v souladu s právním řádem ČR a

se zásadami a principy činnosti správních orgánů. Podle názoru žalobce žalovaný rovněž své rozhodnutí nedostatečně odůvodnil a vyložil zákon chybně. V doplnění žaloby žalobce uvedl jím shledaná porušená ustanovení zákonů a Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen **Úmluva**). Posléze namítal, že žalovaný nedostatečně zhodnotil a odůvodnil své rozhodnutí k jeho situaci a to především ve vztahu k možnému životu (ubytování) na Ukrajině a rovněž ve vztahu k jeho dceři, která je nejbližší a zároveň jediný člověk na světě, kterého má. Další námitku žalobce směřoval vůči tvrzení žalovaného, kterým jej neuznal jako příslušníka určité sociální skupiny, kdy ten poukazuje na oblast, ve které se nachází on a další obyvatelé (oblast střetů) a odvozuje od ní právě onu příslušnost k určité sociální skupině. Rovněž nesouhlasil s tvrzením žalovaného, který zjednodušil situaci, v níž se žalobce v zemi původu nacházel. Dále shledal porušení v přístupu žalovaného k jeho osobě, kdy využil jeho neznalosti a špatné zdravotní situace a postupoval proti němu až diskriminačně (v důsledku toho žalobce vznesl návrh, aby bylo provedeno vyšetření jeho fyzického i psychického stavu, k prokázání jeho vážného zdravotního stavu, pro který je ve značných potížích v činnostech běžného dne). V souvislosti s tím žalobce rovněž shledal pochybení, pokud k němu nebylo přistupováno jako k osobě se statutem zranitelné osoby dle ust. § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu. Rovněž se žalovaný nedostatečně vypořádal s žalobcovou pobytovou historií, především ve vztahu k způsobu, kterým se žalobce dostal a pobýval na území ČR. Ve vztahu k výše uvedenému se žalobce domníval, že uvedené skutečnosti jsou zvláštního zřetele hodné důvody pro udělení humanitárního azylu. V závěrečné části žaloby žalobce především namítal absenci dostatečného odůvodnění rozhodnutí v souvislosti s ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu, kdy především žalovaný nedostatečně odůvodnil a zhodnotil skutečně hrozící újmu žalobci a realizovatelnost vnitřního přesídlení. Dále žalobce dospěl k závěru, že se žalovaný měl dopustit vydání rozhodnutí, jež je v rozporu s mezinárodními závazky ČR a Úmluvou a to především v souvislosti, kdy nesprávně zkonstatoval v rozporu se zjištěnými informacemi, že žalobci po návratu nebude hrozit žádná újma a to i za situace, kdy byly na území potvrzené probíhající boje. V návaznosti na uvedené žalobce odkázal na zprávy podávající informace o stavu na Ukrajině. Také žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen **NSS**) ze dne 24.1.2008 č.j. 4 Azs 99/2007-93, v němž je uvedeno, která hlediska musí žalovaný zvážit při posuzování realizovatelnosti vnitřního přesídlení a kterými se právě onen žalovaný neřídil. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému.

Zároveň byla součástí žaloby i žádost o přiznání odkladného účinku žalobě, o níž bylo rozhodnuto usnesením ze dne 10.8.2018 č.j. 60 Az 58/2018-16 tak, že návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se odmítá.

Součástí žaloby učinil žalobce i žádost o ustanovení zástupce, čemuž nebylo vyhověno pravomocným usnesením ze dne 7.9.2018 č.j. 60 Az 58/2018-40, jímž zdejší soud rozhodl tak, že návrh žalobce na ustanovení zástupce se zamítá.

2. **Napadeným rozhodnutím ze dne 27.6.2018 č.j. OAM-16/ZA-ZA11-VL16-2018** žalovaný rozhodl tak, že mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen **zákon o azylu**) se neuděluje. Z odůvodnění rozhodnutí vyplynulo, že žalobce dne 6.1.2018 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice (dále jen **ČR**), již dne 15.1.2018 odůvodnil tvrzením, že zde žije jeho dcera a do Jenakijeva se nemá ke komu vracet, protože tam bydlet nemůže, tak chce bydlet u dcery, jiné důvody nemá.

Rovněž k podané žádosti dne 15.1.2018 poskytl žalobce údaje a konkrétně sdělil, že se jmenuje S.M., žádná jiná jména ani příjmení v minulosti nepoužíval ani nepoužívá, narodil se dne ... ve městě Jenakijevo v Doněcké oblasti v tehdejší SSSR, kde bylo i poslední místo jeho bydliště ve vlasti. Je státním příslušníkem Ukrajiny, ukrajinské národnosti a je bez náboženského vyznání, je dlouholetý vdovec. Žalobce jakékoliv politické přesvědčení popřel a dodal k tomu, že nebyl členem žádné politické strany nebo hnutí. Komunikuje v ruském a ukrajinském jazyce. Jeho dcera O.T., nar. ... státní příslušnost přesně neví, žije v ČR. Ke své cestě do ČR sdělil, že sem přicestoval asi před třemi lety autobusem. Přesný průběh cesty si již nepamatuje, ale cesta dle něj trvala dva dny. Ke svým pobytům v EU uvedl jen pobyt v ČR od roku 2015. Jiná víza či povolení k pobytu neměl. Jedná se o jeho první žádost o udělení mezinárodní ochrany. Ke svému zdravotnímu stavu žadatel řekl, že je celkem v pořádku, ale nemůže dlouho chodit, ujde tak 100 až 150 metrů a musí si sednout; také špatně vidí, proto nosí brýle, žádné léky nebere.

Pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany byl s žalobcem proveden dne 15.1.2018 v jazyce ruském za přítomnosti tlumočnice ruského jazyka. Žalobce na počátku pohovoru nejdříve potvrdil, že svou vlast v roce 2015 opustil z důvodu, že tam začala válka. Následně tamní situaci velmi podrobně popsal (uvedl několik událostí, poukazujících na špatné podmínky života na Ukrajině) a rovněž uvedl, jak se jej přímo dotýkala a v důsledku toho mu byl znemožněn poklidný život. Za důvod svého rozhodnutí vycestovat přímo do ČR, označil skutečnost, že jeho dcera žije v ČR a zopakoval k tomu také, že nemá kam jít. Dotaz žalovaného, proč nevyužil možnosti vnitřního přesídlení a nepřestěhoval se do jiné části Ukrajiny, žalobce okomentoval slovy, že by byl pro všechny cizí, a v ČR žije jeho dcera. Zároveň potvrdil, že kromě toho, že by byl pro jiné občany Ukrajiny v jiných částí „cizí“, mu žádné jiné důvody v přesídlení nebránily a doplnil ještě, že například i důchod by dostával i v jiné části Ukrajiny. K otázce správního orgánu, jakým způsobem měl upraven pobyt na území ČR, když v roce 2015 přijel do ČR, žadatel sdělil, že si to nepamatuje. Pronesl k tomu, že si v Doněcku vyřídil nějaké doklady, vyplnil formulář, že jede za dcerou a český zastupitel mu udělil povolení. K dotazu, proč o mezinárodní ochranu nepožádal po svém příjezdu do ČR a žádá o ni až po třech letech svého pobytu na území ČR, žalobce vysvětlil, že měl předtím vyřízené vízum na pozvání a nic takového nepotřeboval. K výjezdnímu příkazu vydanému do cestovního pasu dne 21.12.2017 uvedl, že neví, proč mu byl vydán, a skutečnost, že v době jeho platnosti nevycestoval, odůvodnil slovy, že nemá, kam by jel. Dále potvrdil, že během svého pobytu na Ukrajině se státními orgány své země žádné problémy neměl a neměl tam ani problémy se soukromými osobami nebo subjekty. Dodal k tomu, že se všemi žil v míru. Dle jeho vlastních slov na Ukrajině už žádné příbuzné nemá, manželka mu zemřela a má už jen dceru O. K dotazu žalovaného, co by mu v případě návratu na Ukrajinu hrozilo a čeho se tam obává, žalobce sdělil, že neví, kdo je tam u moci, také ani neví, za co by si kupoval potraviny a kde by žil. K dotazu ohledně důchodu potvrdil, že před odchodem z Ukrajiny mu důchod vyplácen byl. Ke svým problémům s nohama osvětlil, že má problémy při dlouhé chůzi, a také k tomu popsal, že když šel do jídelny, tak z takto vzniklých potíží nechtěl ani jíst. Řekl také, že po příjezdu do příjímacího střediska bydlel v prvním patře, ale pak jej proto přestěhovali do přízemí. K dotazu na užívání léků žadatel sdělil, že v současné době žádné léky nebere. Dle jeho tvrzení mu dcera sice nějaké léky přinesla, ale on v současné době žádné prášky nebere. K dalšímu dotazu, zda během svého života na Ukrajině své zdravotní problémy nějak řešil, uvedl, že ne, že musel pracovat. V závěru žalobce potvrdil, že uvedl všechny důvody ke své žádosti o mezinárodní ochranu, nepožadoval uvést žádné další

skutečnosti, které by měl žalovaný vzít v potaz během posuzování jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany a na podporu svých tvrzení žádné doklady, dokumenty či jiné materiály také nechtěl doložit. V rámci pohovoru dodal lékařskou zprávu a udělil souhlas k nahlížení do jeho zdravotní dokumentace.

V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzenými důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany je snaha o legalizaci dalšího pobytu v ČR s úmyslem žít zde dál u své dcery, když se v důsledku probíhajícího konfliktu nemá žalobce kam vrátit. Rovněž zmínil zdravotní problémy s chůzí, které má z důvodu svého náročného povolání v dole. Závěrem žalovaný zdůraznil, že nebyly naplněny podmínky zákona o azylu pro udělení mezinárodní ochrany, tudíž nebyla mezinárodní ochrana udělena.

3. **Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 9.11.2018 a 31.12.2018** popřel oprávněnost námitek uvedených žalobcem a současně s nimi nesouhlasil, neboť neprokazují, že by porušil některá ustanovení správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.) či zákona o azylu. Žalovaný odkázal na obsah správního spisu, zejména na žádost o udělení mezinárodní ochrany, výpověď žalobce při pohovoru, shromážděné informace o zemi původu, a na obsah napadeného rozhodnutí, kdy jako správní orgán postupoval v souladu se zákonem o azylu a jednotlivými ustanoveními správního řádu, a proto na rozdíl od žalobce nepovažuje napadené rozhodnutí za vadné, nesprávné či nezákonné. Žalovaný trval na správnosti vydaného rozhodnutí, neboť dle jeho názoru zjistil skutečný stav věci, případ posuzoval ve všech souvislostech, zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobce v průběhu správního řízení uvedl, opatřil si potřebné podklady a objektivní informace pro rozhodnutí a vyhodnotil i okolnosti sdělené žalobcem v rámci správního řízení. Po jejich posouzení však nezjistil žádné důvody pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12, § 13, § 14, §14a či § 14b citovaného zákona o azylu, proto mu nebyla mezinárodní ochrana udělena v žádné z jejích forem.

Co se týče bezpečnostní situace na Ukrajině, žalovaný zopakoval, jak i zdůvodnil v napadeném rozhodnutí (viz strana 5-6), že si je i vzhledem k shromážděným materiálům vědom probíhajících ozbrojených střetů mezi ukrajinskými bezpečnostními složkami a místními separatisty v části Doněcké a Luhanské oblasti na Ukrajině, nicméně je nutné zdůraznit, že ačkoliv je bezpečnostní situace na východě Ukrajiny aktuálně složitá, týká se tato pouze dvou z celkového počtu 24 oblastí, na které je Ukrajina administrativně rozdělena, konkrétně Luhanské a Doněcké oblasti, zbytek země se nachází pod plnou kontrolou současné proevropsky orientované vlády, která proklamuje vládu demokracie a práva. S odkazem podkladové informace napadeného rozhodnutí není dle správního orgánu žádný důvod domnívat se, že by se stav zhoršené bezpečnostní situace panující v Doněcké a Luhanské oblasti rozšířil i do dalších částí země. Ve zbytku země je přitom již dlouhodobě bezpečnostní situace nezměněná, zcela stabilní, nedochází v něm k ozbrojeným střetům. Žalovaný v této souvislosti odkázal na možnost vyřešit obavy z bezpečnostní situace v místě bydliště žalobce přestěhováním se do kterékoliv jiné části Ukrajiny.

K námitce žalobce, že nesprávně aplikoval ust. § 14a zákona o azylu, žalovaný odkázal na stranu 9-11 a následující napadeného rozhodnutí, kde se možností udělit žalobci doplňkovou ochranu podrobně zabýval, avšak na základě posouzení jeho výpovědi a prostudování dostupných informací dospěl k závěru, že nesplňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle ust. § 14a ani § 14b zákona o azylu. Žalobce se v případě návratu na Ukrajinu nemusí bezpodmínečně navracet do oblasti Doněcka, nýbrž může využít

jinou část Ukrajiny, stejně jako mnoho jiných občanů, kteří pochází ze separatisty obsazených oblastí. Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem se žalovaný nedomníval, že by při svém postupu porušil ustanovení uvedených právních předpisů. V průběhu správního řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobce neuváděl žádné důvody, pro které bylo možné udělit některou z forem mezinárodní ochrany. Dále žalovaný uvedl, že má za to, že se v odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečně vypořádal se všemi skutečnostmi sdělenými žalobcem a podrobně uvedl, na základě jakých skutečností rozhodl. Námitky uvedené v žalobě tak shledal žalovaný irelevantními a účelově uvedenými a také připomněl, že institut mezinárodní ochrany je institutem umožňujícím legální pobyt na území ČR zcela výjimečný a v žádném případě ho nelze zaměňovat nebo jím nahrazovat jiné formy pobytu upravených v zákoně o pobytu cizinců. Potřeba žalobce legalizovat si na území ČR svůj další pobyt z důvodu tvrzeného zhoršení jeho sociálního a ekonomického statusu v jiné části Ukrajiny v případě vnitřního přesídlení, důvodem pro udělení mezinárodní ochrany není a nemůže být, neboť řízení o udělení mezinárodní ochrany v žádném případě nesupluje pobytové řízení cizinců. Proto žalovaný trval na svém závěru obsaženém v napadeném rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou v plném rozsahu zamítl.

4. **Žalobce ve svých podáních ze dne 20.12.2018 a 24.1.2019** vyjádřil svůj názor k vyjádřením žalovaného a to především v tom směru, že v předmětných vyjádřeních zcela absentují vážnou mírou míněná, vyčerpávající a přesvědčivá tvrzení ve vztahu k žalobcovým námitkám, které následně s odkazy na vyjádření zopakoval. Svůj názor žalobce rovněž podložil příklady v podobě judikatury vztahující se k jeho věci. Dále se žalobce již opakovaně vyjádřil k vlastní schopnosti hájit sebe sama ve spojitosti se svým stavem. A na samý závěr opět zopakoval svá tvrzení týkající se jeho osoby ve spojitosti s ust. § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu, kdy se žalobce sám považuje za osobu zranitelnou ve smyslu uvedeného ustanovení, což doplnil o vlastní úvahy k tomuto názoru vedoucí. Závěrem setrval na svých tvrzeních uvedených v žalobě spolu s jejím doplněním a i nadále žádal soud o zrušení napadeného rozhodnutí a vracení věci žalovanému k dalšímu řízení. Také připojil kopii lékařské zprávy ze dne 15.10.2018, na níž však bylo zcela nečitelné razítko lékaře, který zprávu vyhotovil (ve zprávě je mimo jiné uvedeno, že se jedná o letitého etylika, akt. několik let abstinující, kardiak, spt. IM, v popředí klinického obrazu etylická demence- Korsakovský syndrom; dop. abstinovat, kompenzovat základní nemoci, úprava svéprávnosti- opatrovnictví).
5. **Ze zaslaného správního spisu vedeného žalovaným v této věci** vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 27.6.2018 i ve vyjádření žalovaného ze dne 9.11. a 31.12.2018 odpovídají obsahu spisu, pouze není založena lékařská zpráva, kterou žalobce předal v rámci pohovoru žalovanému dle obsahu protokolu, založen je pouze písemný souhlas žalobce k nahlížení do jeho zdravotní dokumentace. Podle protokolu o předání rozhodnutí bylo napadené rozhodnutí ze dne 27.6.2018 žalobci předáno dne 26.7.2018.
6. Podle **§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní** (dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*). Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen

přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Ve věcech mezinárodní ochrany rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

7. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, neboť postupoval dle ust. § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *(pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění)*, a napadené rozhodnutí zrušil.
8. Podanou žalobou se žalobce domáhal z důvodů shora uvedených zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 27.6.2018, soud z níže uvedených důvodů shledal, že **žaloba je důvodná**.
9. Podle § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu „Pro účely tohoto zákona se rozumí zranitelnou osobou zejména nezletilá osoba bez doprovodu, rodič nebo rodina s nezletilým dítětem nebo rodič nebo rodina se zletilým dítětem se zdravotním postižením, osoba starší 65 let, **osoba se zdravotním postižením nebo s vážným onemocněním**, těhotná žena, oběť obchodování s lidmi nebo osoba, která byla mučena, znásilněna nebo podrobena jiným vážným formám psychického, fyzického nebo sexuálního násilí.“
10. Na úvod své argumentace považuje soud za vhodné vyjádřit se k části ustanovení § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu a to konkrétně té části, pojednávající o osobě se zdravotním postižením nebo s vážným onemocněním. Oba z uvedených pojmů představují takový zdravotní stav žadatele o mezinárodní ochranu (žalobce), jenž udává povinnost správnímu orgánu přistupovat k takové osobě s odchylkami od „běžného“ postupu dle právní úpravy zákona o azylu (tyto odchylky v přístupu jsou protkány napříč celým zákonem o azylu, avšak jsou zásadního charakteru, pro které musí být v průběhu správního řízení správními orgány dodržovány tak, aby nedocházelo ke zkrácení práv nebo omezení přístupu žadatele k ochraně jeho práv). V daném případě nechal zákonodárce jistý prostor pro to, aby správní orgány, potažmo soud, vyložili ony pojmy v individuálním kontextu a ve vztahu k osobě v projednávané věci. Důvodem pro to tak je, že skutečnost, že nelze paušálním výčtem uvést postižení nebo onemocnění pro které je žadatele nutno za danou osobu dle § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu považovat. Neboť do úvahy přichází rovněž například stádium onemocnění, dopad na požadované jednání žadatele, tj. žalobce, a omezení, jež mu tato přináší. Z uvedených a dalších důvodů je tak nutno k uvedenému nutno přistupovat individuálně, přiléhavě a posuzovat jednotlivé případy s pečlivostí.
11. S ohledem na výše uvedené spolu ve spojení s lékařskou zprávou ze dne 15.10.2018 a rovněž žalobcovými tvrzeními, soud shledal žalobní námitku důvodnou, především ve vztahu k ust. § 3 správního řádu a to z důvodu nedostatečně zjištěného/vyvráceného skutečného stavu věci, ohledně žalobcova zdravotního stavu, což mohlo mít zcela zásadní vliv na další průběh řízení a nepříznivě jej tak ovlivnit, neboť v takovém případě žalobce nebyl plně uzpůsoben a schopen bránit svá práva a v dostatečné intenzitě je rovněž také prosazovat. Bylo-li tomu v době řízení před správním orgánem skutečně tak, mělo být postupováno tak, aby byl zjištěn jeho skutečný zdravotní stav a dle tohoto zjištění pak ve věci dále postupovat. Soudu není znám obsah lékařské zprávy dodané ve správním řízení žalobcem, proto je třeba ji do správního spisu založit.
12. Soud k uvedeným závěrům došel především v důsledku absence jakéhokoliv hlubšího prověření skutečného zdravotního stavu žalobce, především ve vztahu k jím namítanému

onemocnění psychické povahy, jak bylo uvedeno v lékařské zprávě ze dne 15.10.2018 a následně opakovaně potvrzeno ošetřující lékařkou z oboru psychiatrie MUDr. Z. Nutno dodat, že lékařská zpráva ze dne 15.10.2018 byla předložena v průběhu soudního řízení po podání žaloby, tedy až po ukončení správního řízení, žalovaný tak ve svém rozhodnutí nemohl reflektovat závěry v ní učiněné. Je však otázkou, jak ý byl obsah lékařské zprávy předložené žalobcem žalovanému v průběhu správního řízení.

13. Ačkoliv se náhlý a prudký vývoj žalobcova onemocnění k horšímu jeví na první pohled dosti nereálným, neboť uvedené onemocnění, jímž žalobce údajně trpí (etylická demence-Korsakovský syndrom), je spíše onemocnění pomalu graduujícího charakteru, kdy první jistě rozpoznatelné příznaky lze vyhodnotit postupně v průběhu let, přičemž v této věci došlo u žalobce k již zmíněnému náhlému a prudkému vývoji k horšímu v průběhu necelého jednoho roku, měl žalovaný přes uvedené pochybnosti ohledně pravdivosti tvrzeného onemocnění, v daném případě postupovat individuálně, přiléhavě dané situaci a například po opatření dalších lékařských zpráv o zdravotním stavu žalobce vyžádat znalecký posudek např. z psychiatrie a znalci položit otázky, kterými by se objasnila celá situace a žalobcova tvrzení s odkazem na předmětnou lékařskou zprávu byla potvrzena či vyvrácena. V této věci s ohledem na shora uvedené existují pádné důvody pro domněnku, že žalobce v daném případě a za daných okolností, skutečně může trpět či trpí blíže nespecifikovaným onemocněním, jež bylo sice velmi obecně zdůvodněno v lékařské zprávě, avšak není z ní patrné, ve které době a na základě jakých konkrétních odborných vyšetření bylo zjištěno/potvrzeno. Jak již bylo konstatováno, žalovaný v tomto směru nemohl plně reagovat, neboť v době řízení před správním orgánem, tato zpráva ze dne 15.10.2018 ještě neexistovala, avšak žalovaný žádným způsobem nereagoval na lékařskou zprávu předanou mu při pohovoru s žalobcem dne 15.1.2018 (viz protokol o pohovoru), což způsobuje vady řízení, když nezjistil přesně a úplně skutečný stav věci. Žalovaný mohl například reagovat právě výše uvedeným způsobem a pro rozptýlení všech nejasností nechat vypracovat znalecký posudek. Právě na základě uvedeného špatného zdravotního stavu žalobce mohlo dojít k poměrně nedostatečnému tvrzení z jeho strany v průběhu správního řízení, což je ale nutno zjistit.
14. Nad rámec soud dodává, že uvedenou argumentací nezakládá do budoucna povinnost správního orgánu při každém řízení o udělení mezinárodní ochrany, v němž bude žadatel uvádět zdravotní problémy v obdobných souvislostech, nechat vyhotovit znalecký posudek ohledně zdravotního stavu. Správní orgán musí v obdobných případech postupovat přiměřeně zjištěné situaci a neshledá-li pro takový postup důvod (myšleno vypracování znaleckého posudku), řádně tento svůj postup zdůvodnit.
15. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem soudu nezbylo, než **napadené rozhodnutí ze dne 27.6.2018 zrušit** dle § 78 odst. 1 s.ř.s. pro zjištěné vady řízení shora uvedené a věc vrátit k dalšímu řízení žalovanému v souladu s § 78 odst. 4 s.ř.s. (*výrok I. rozsudku*). Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). Žalovaný tedy nejprve vyzve žalobce k doložení dalších lékařských zpráv ze současné doby i z doby předchozí (alespoň z doby od podání žádosti a probíhajícího správního řízení) a poté si vyžádá příslušný znalecký posudek (pravděpodobně z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie) a na základě závěru tohoto posudku bude v řízení dále postupovat v souladu se zákonem o azylu.
16. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalobce, který měl ve věci plný úspěch. Žalobci však žádné

náklady řízení nepožadoval, proto náhrada nákladů řízení nebyla žádnému z účastníků přiznána (*výrok II. rozsudku*).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 23. května 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně